

Виховна година «Ми – гідні сини й дочки своєї неньки - України»

Для учнів 6-А класу

Мета: виховувати почуття патріотизму, гордість за свою Батьківщину, поглибити знання учнів про нашу державу - Україну; формувати національну свідомість школярів; розвивати пізнавальні інтереси учнів; виховувати любов до рідного краю, повагу до його історичного минулого і сучасного, шанобливе ставлення до символів держави; розширити й поглибити знання учнів про Україну, Київщину, рідне місто Переяслав-Хмельницький; виховувати розуміння причетності до всього, що відбувається у країні; формувати переконаність у нетлінності надбань і духовних скарбів народу й необхідності їх збереження, пробуджувати готовність служити Батьківщині своєю працею та стати на захист державних інтересів країни.

Обладнання: клас прикрашений квітами, на дошці написана тема уроку, перед дітьми – велика карта Європи, на якій добре видно Україну, вивішені державні символи України: Конституція України, плакати із зображенням Державного Прапора України, Державного Герба України, запис Державного Гімну України; записи висловів про Україну, прислів'я, приказки про рідний край, портрет Т.Г. Шевченка (в рушнику).

Технічні засоби: проектор, мультимедійна дошка.

Хід уроку

На дошці написаний епіграф

Свою Україну любіть,

Любіть її во время люте.

В останню тяжкую минуту

За неї Господа моліть!

Т. Г. Шевченко

Звучить лірична музика

Учитель: Наш український древній рід

Благословенний Богом на життя довічне.

Його коріння з давніх літ

Дає нам силу титанічну.

Двадцять чотири роки тому на політичній карті світу з'явилася нова держава – Україна. Народ, який мав давню історія, культуру, благодатну землю. Здобув державу і заявив про своє право бути господарем на рідній землі. Тепер державу Україну знають у світі.

Люди наші обдаровані, тямущі, щирі, доброзичливі, уміють працювати й відгукнутися на чуже горе. Тому ми впевнені, що помалу, крок за кроком ми облаштуємо свою країну, заживемо в достатку.

За 24 роки ми не розгубилися, не впали в розпач, а таки спромоглися закласти підмурок, основу майбутнього. І святкуємо разом, з усвідомленням того, що маємо від Закарпаття до Донбасу спільний дім, ім'я якому – Україна.

Я пропоную вам здійснити зі мною заочну подорож «З Україною в серці» та провести урок за темою «Ми – гідні сини й дочки своєї неньки-України».

Вправа «Україна як сонечко»

Учитель: А зараз кожен з вас прислухається до свого серця і скаже щирі слова про Україну, щоб сяjala вона, як сонечко для всього світу.

Тож яка вона – наша Батьківщина?

Діти виходять до карти України і кріплять на неї слова: мила, дорога, славна, рідна, свята, чарівна, чудова, прекрасна, щедра, гарна, мальовнича, люба, красива, неповторна, єдина.

Учитель: Слова, що йдуть від серця – найщиріші та найтепліші. Тому настав час скласти колективного вірша про Україну зі щирих теплих ваших слів. Я почну, а ви будете добирати останнє слово другого рядка в риму.

1. Ось небо блакитне і сонце в зеніті!

Моя Україна – найкраща у **світі**.

2. Моя Україна - це ліс і озерця,

Безмежні степи і чарівні **джерельця**.

3. Красиві пейзажі і гори високі,

Маленькі струмочки і ріки **глибокі**.

4. Міста старовинні і замки прекрасні,

Великі будови і дуже **сучасні**.

5. Сади чарівні, мальовничі села,

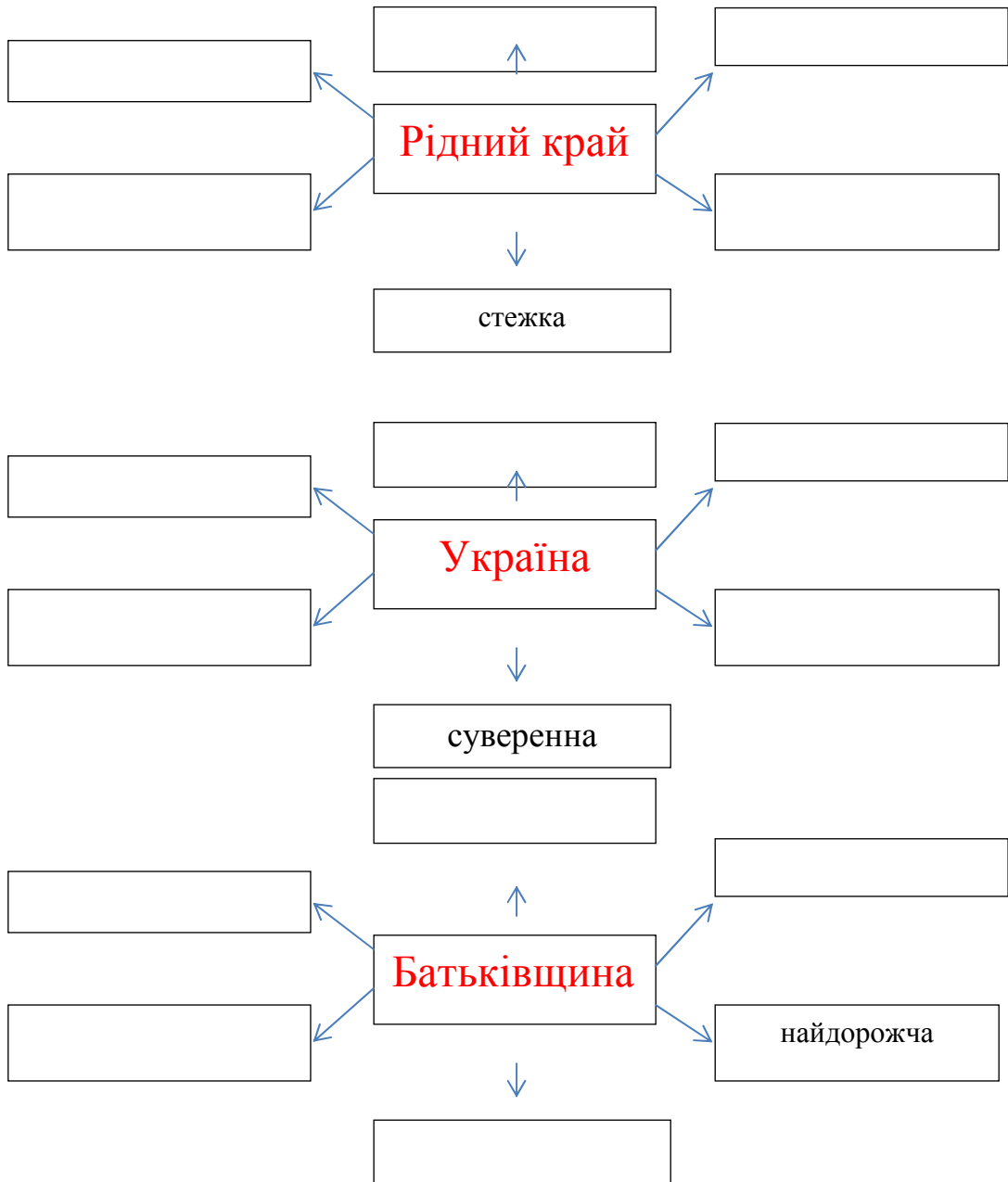
Моя Україна – це пісня **весела**.

6. Вітчизна свята, дорога Україна,

Для кожного з нас ти у світі – **єдина**.

Робота в групах.

Складання асоціативного грона

Батьківщина:

найдорожча, _____, _____, _____, _____,

(наймиліша, найчарівніша, найсвітліша, найрідніша...)

Україна:

суверенна, _____, _____, _____, _____,

(демократична, незалежна, правова, соборна, вільна...)

Рідний край:

стежка, _____, _____, _____, _____,

(батьківська хата, колискова, криниця, школа, друзі)

Гра «Подорож країною»

Зупинка «Національні символи України»

1. Золотий тризуб на блакитному тлі – символ влади. Він зустрічається ще за часів Київської Русі, зокрема на монетах київського князя Володимира Великого. Герб – це частина корони, яку носили київські князі.

Учитель: Чому саме тризуб вважають Гербом України? Мабуть, тому що число три завжди вважалося чарівним. У багатьох казках ми знаходимо розповіді про трьох богатирів, три бажання або три дороги. А ще тризуб означає триєдність життя. Це Батько, Мати, Дитя, які символізують Силу, Мудрість, Любов.

2. Національний Прапор України має досить давнє походження. Поєднання двох кольорів – синього і жовтого – використовували на гербах і прапорах ще за часів княжої доби. Жовтий – це колір пшеничного лану, хліба, зерна, що дарує життя всьому на землі; колір жовтогарячого сонця, без лагідних променів якого не дозрів, не заколосився б життєдайний хліб. Блакитний – це колір неба, води.

3. Національний Гімн України – це урочиста пісня, що символізує нашу державну єдність. Понад століття його створили поет П. Чубинський та композитор М. Вербицький. Гімн виконують на всіх урочистих подіях у державі.

Зупинка «Народні символи держави»

Учень - екскурсовод 1: Майже в усіх народів є улюблені рослини-символи. У нас це верба, калина, барвінок. Про це говорить прислів'я: «Без верби і калини нема України».

Калина - символ кохання, краси, щастя. Навесні вона вкривається білим цвітом, а восени палахкотить гронами червоних плодів. Калиною уквітчують весільний коровай, оселю, нею лікуються. Про калину складено багато пісень, легенд, приказок.

Учень - екскурсовод 2: Почувши слово «Україна», зразу ж уявляєш вербу над водою, тополю в полі... Можливо, ви чули пісню «В кінці греблі шумлять верби»? Окрім краси, верба дає багато користі. Вона, ніби позначка води на землі. Тому й копають криниці під вербою, бо на сухому місці це дерево ніколи не росте.

Учень-екскурсовод 3: Легенда про барвінок

Ця рослина, коли ще не мала своєї назви, дуже заздрила запашній фіалці, бо та була у великій пошані серед людей. І тоді квітка звернулася до богині Флори, щоб та подарувала їй аромат, красу і людську любов. Але богиня не була всесильною - не могла вона нагородити рослину великою красою. Зате дала їй назву «вінка», що означає «перемога». І відтоді люди почали вбачати в барвінкові цілющу силу, яка перемагає тяжкі недуги. За це люди подарували рослині свою любов.

Зупинка «Україна - єдина країна»

Учитель: Найголовніше для всіх людей є те, щоб світило яскраво сонце і було мирне небо. Важко уявити, що десь над нашою рідною землею клеочуть гармати, повітря здригається від вибухів, а відчай панує в очах людей...

*Виходить дівчинка в українському вбранні. На плечах чорна хустина.
Звучить мелодія Мирослава Скорика*

Дівчина: Я – Україна, я – Україна,

Лиш перед Богом я на колінах,

Кличу вас люди зліва і справа

В святу Державу, мою Державу!

Єднайтесь, сестри, єднайтесь, браття,

Пора звільнитись нам від прокляття!

Читець 1: Слухайте, слухайте, слухайте люди!

Хтось зворушив там тривогу –

То Україна, кров'ю обмита,

То Україна, слізьми полита,

Йде на всесвітню дорогу!

Вчитель: Гірким і тернистим був шлях України у боротьбі за волю та незалежність. Україна знана і визнана. Українці виразно відрізняються від слов'янських і неслов'янських народів. Передусім – мовою. Українська мова – одна з найпрекрасніших й найбагатших мов поміж мовами інших слов'янських, та й не тільки слов'янських народів. Її називають солов'їною.

Читець 2: Спитай себе, дитино, хто ти є,

І в серці обізветься рідна мова;
І в голосі яснім ім'я твоє
Прояє, наче зірка світанкова.
З родинного гнізда, немов пташа,
Ти полетиш, де світу далечина,
Та в рідній мові буде вся душа
І вся твоя дорога, вся Вітчизна.
У просторах, яким немає меж,
Не згубишся, як на вітрах полова.
Моря перелетиш і не впадеш,
Допоки буде в серці рідна мова.

Д.Павличко

Вчитель: Українці мають усі підстави пишатись, що їхня Батьківщина не раз переживала дні слави, мужньо переносила найважчі випробування. Не одне покоління кращих синів та дочок беззавітно клали своє життя до ніг рідної неньки – України.

Читець 3: А сотню вже зустріли небеса..

Летіли легко, хоч Майдан ридав...
І з кров'ю перемішана сльоза...
А батько сина ще не відпускав...
Й заплакав Бог, побачивши загін:
Спереду – сотник, молодий, вродливий
І юний хлопчик в касці голубій,
І вчитель літній сивий-сивий...
І рани їхні вже не їм болять...
Жовто-блакитний стяг покритв їм тіло...

Як крила ангела, злітаючи назад,

Небесна сотня в вирій полетіла...

Людмила Максимлюк

Вчитель: Сьогодні ми в скорботі й з великою вдячністю згадуємо Героїв Небесної сотні, котрі відтепер постійно споглядатимуть за нами та нашими вчинками. Майдан став символом боротьби, символом утвердження прагнень до європейських цінностей у споконвічно європейській державі. І за цю боротьбу, за нашу з вами свободу й оновлення країни заплачено страшну ціну: своє життя віддали найкращі. І більшість з них – молоді, сильні. Ті, хто лише починав жити.

Вчитель: Убиті в столиці герої мають стати прикладом для кожного свідомого українця, що маємо робити все від нас залежне, щоби ті смерті не були марними. Країна після трагедії стала іншою і потребує реальних змін в усіх сферах життя. Небесна сотня – новітні герої України. Вони полягли за нас із вами, юні, чорноброві хлоп'ята, яким судилося вже стати чорнобривцями, як сказав поет. Їхній приклад має зупинити й тих, хто нині розпалює вже нове, інше протистояння.

Хвилина мовчання

Читець 4: Слухайте, слухайте, слухайте, люди!

Дзвонить десь дзвін безупинно –

То задзвонила воля здобута,

То Україна скинула пута,

То на свободі родина!

Читець 5: Моя Україно, без краю

Квітуча і славна земля!

З тобою радію, співаю,

Омріяний сонячний краю.

Ти моя радість і сила моя.

Учитель: Споконвічна боротьба за волю України не могла не дати паростки волі, паростки свободи. Україна здобула самостійність і позбулася протекторату ненажерливих сусідів. Росія споконвіку була «старшим

братом» щодо України. І хоче, щоб під його «чоботом» ми були завжди. Тому й розпалює національну ворожнечу, щоб зробити нашу державу розрізненою та незахищеною.

Учитель: Україна – це краплина сонця на карті світу. Вона осяяна багатовіковими традиціями, піснями, історією. Наша земля наділена неоціненними скарбами та багатствами родючих земель та повноводних рік.

У кожного з нас є рідна хата. Подумайте, скільки потрібно праці, щоб утримувати в домі порядок і лад, щоб було в ньому чисто і затишно, щоб жилося заможнo.

Україна – наш спільний дім. Тож маємо дбати усі, щоб були в ній добробут і лад, мир і злагода, вічна краса. Усі ми повинні усвідомити: своє, рідне – не тільки хата й подвір'я, а й вулиця, село чи місто, де ти живеш, ліс і річка, степ і море, і вся розмаїта наша країна.

Учитель: Послухайте ось таку притчу.

Якось, у коробці лежали тюбики з фарбами. Одного разу біла фарба сказала чорній, що в тюбику лежала найближче до неї:

- Сестро, що за біда трапилася з тобою? Чому ти така брудна?

- Я не брудна, такий мій колір, - відповіла чорна фарба.

- Тоді ти неправильна фарба, і колір у тебе неправильний. Подивись на мене, ось яким повинен бути справжній колір, і взагалі, всі кольори походять від білого, тому нема нічого більш витонченого, як білий колір, на котрий повинні прагнути бути схожими усі інші фарби.

Це зауваження не сподобалось чорній фарбі і вона незадоволено відповіла:

- Ні, це ти неправильна, а мій колір найправильніший. І взагалі, якби не було чорного кольору, то нічого видатного не змогли б намалювати. Спробуй без мене щось намалювати, білий аркуш так і залишиться білим.

Почувши це, засперечалися інші фарби і навперебій почали доводити, що тільки їх колір правильний і потрібний. Що тільки вони будуть обрані художником для створення шедеврy. Довго та запекло вони сперечались, так, що деякі навіть почали вибрикуватись з тюбиків через розбурхану неприязнь.

Та раптом кришка коробки відкрилась і на тюбики впало яскраве світло. Художник вийняв фарби і видавив їх на палітру. Потім, змішавши їх

одна з одною, наніс на полотно, де й відбулося їх примирення. Художнику не було ніякого діла до їх протиріч, він бачив єднання у різноманітності. Для нього були важливі всі кольори. Так був створений великий шедевр, де фарби не протистояли, а взаємодоповнювали одна одну.

Так і в нашій країні, кожне місто, кожна область – це лише окремий тюбик з фарбою, а разом ми – квітуча, барвиста Україна.

Учитель: Звичайно ж у кожного з нас є рідні та друзі з різних куточків України. Пропоную вам підійти до карти та наліпками з кольорового паперу позначити міста, де проживають ваші рідні та друзі.

Учитель: Погляньте на карту нашої Батьківщини. І хоч усі ми різні, та разом зуміли створити ось який шедевр.

Читець 7: Хай вище виросте пшениця,

Хай глибшає дніпрове дно!

Не розділяють нас границі,

Бо ми побратані давно.

Учитель: Символічним є те, що на Майдані, виборюючи свою свободу й нове життя для України, стояли поруч пліч-о-пліч представники різних регіонів України: Івано-Франківська і Харкова, Львова і Кіровограда, Чернівців і Полтави, Рівного, Одеси і Севастополя.

А коли після анексії Криму та подій на сході України сотні сімей, зіткнувшись із труднощами, змушені були покинути свої домівки у пошуках безпеки, їх охоче прийняли родини з Прикарпаття, Волині, Київщини, Черкащини та інших територій України.

Це ще раз доводить, що Україна – єдина держава, і кримські татари разом з українцями і всіма іншими національностями, які проживають на території України – єдиний народ.

Учитель: Пропоную вам написати слова підтримки вашим одноліткам, сім'ї яких змушені були покинути свої домівки у пошуках безпеки.

Зупинка «Народна скарбничка»

Робота в групах. Доповнити прислів'я і пояснити їх зміст

Батьківщина - мати, ... (умій за неї постояти.)

Людина без Вітчизни, ... (як соловей без пісні.)

Добре тому, ... (хто в своємудомі.)

Що країна, ... (то родина.)

За рідний край ... (життя віддай.)

Всюди добре, ... (а вдома найкраще.)

Кожному мила ... (рідна сторона.)

Учитель: На дошці висить плакат, нижня половина якого забарвлена в жовтий колір, а верхня у блакитний. Запишіть на аркушах: «Що вам подобається найбільше під час навчання в школі», зачитайте свої думки й прикріть папірці на жовту частину плакату. Це золоте зерно, посаджене в ґрунт, проросте золотим колоссям – вашими знаннями.

Тепер напишіть, чого ви мрієте досягти після закінчення гімназії і прикріпіть аркуші до синьої частини плакату. Це ваші блакитні мрії, які можуть здійснитися на ґрунті золотого колосся ваших знань. Отже, ми створили символ наших можливостей і мрій.

Ви – майбутнє України. Тож своїми знаннями, працею, здобутками підносьте її культуру, своїми досягненнями славте її. Будьте гідними своїх предків, любіть рідну землю так, як заповідав великий Тарас, бережіть волю і незалежність України, поважайте свій народ і його мелодійну мову. Шануймо себе і свою гідність і шановані будемо іншими. Нехай щоденним вашим гаслом будуть слова:

Не дуріте самі себе, Думайте, читайте,

І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь.

Україна потребує нашої виваженості, єдності, мудрості. Ми пишаємося нашою молоддю. Вона активна, здатна відстоювати своє майбутнє. Ми повинні поважати себе, свою державу, тоді інші країни поважатимуть нас.

Будем жить! На зло гіркій недолі,

Будемо мову рідну берегти,

Будемо сіять на своєму полі!

Любити, красивішати, рости.